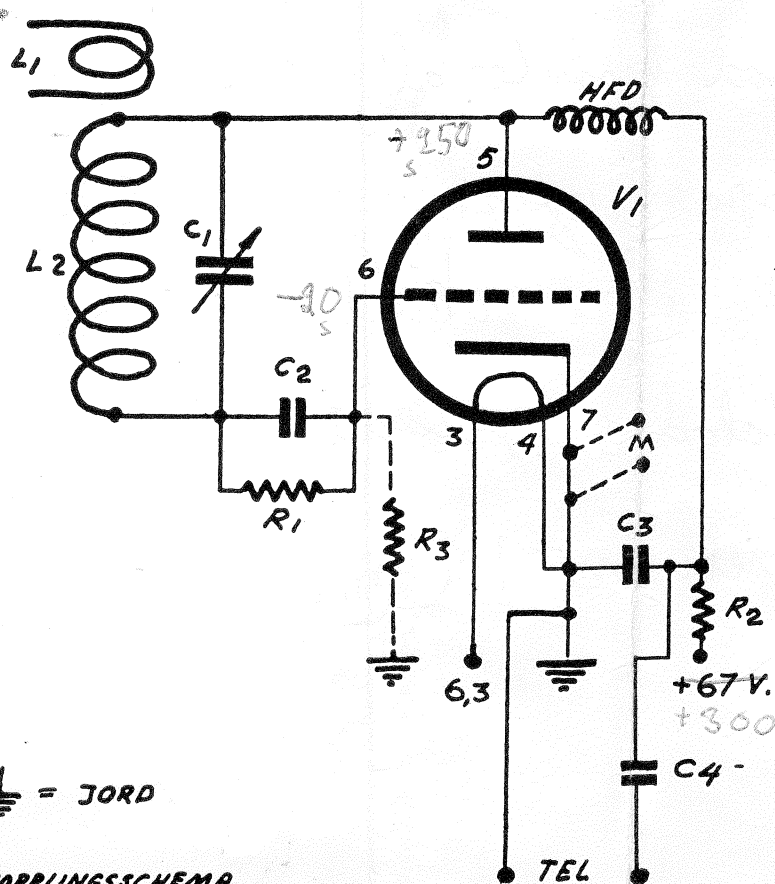
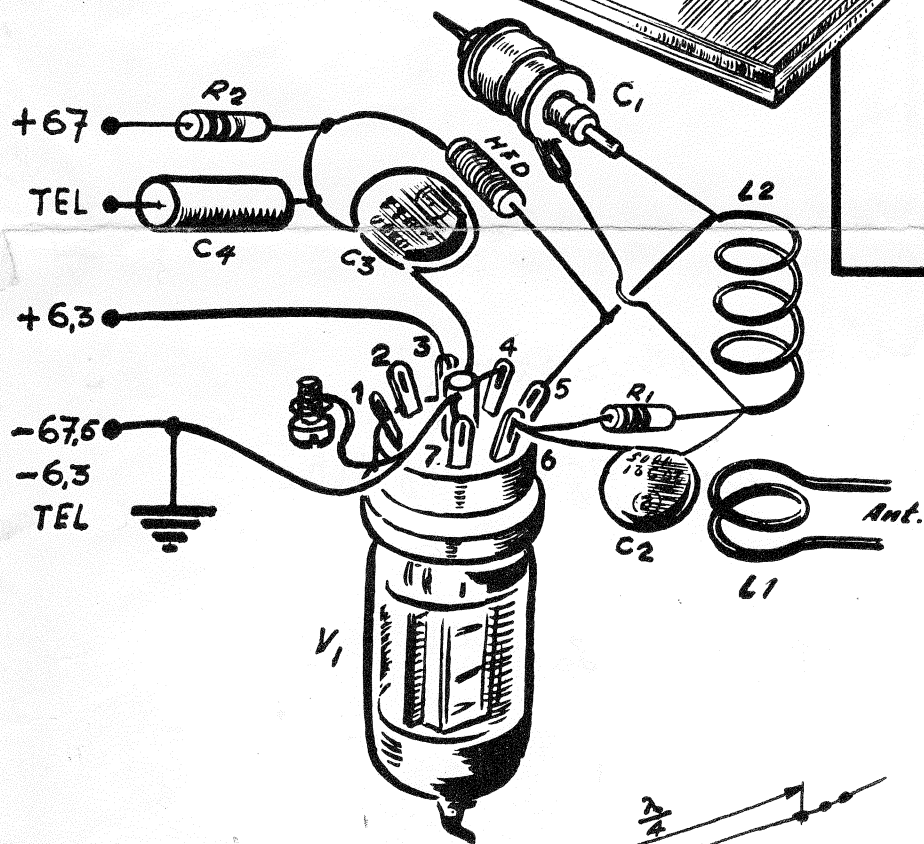
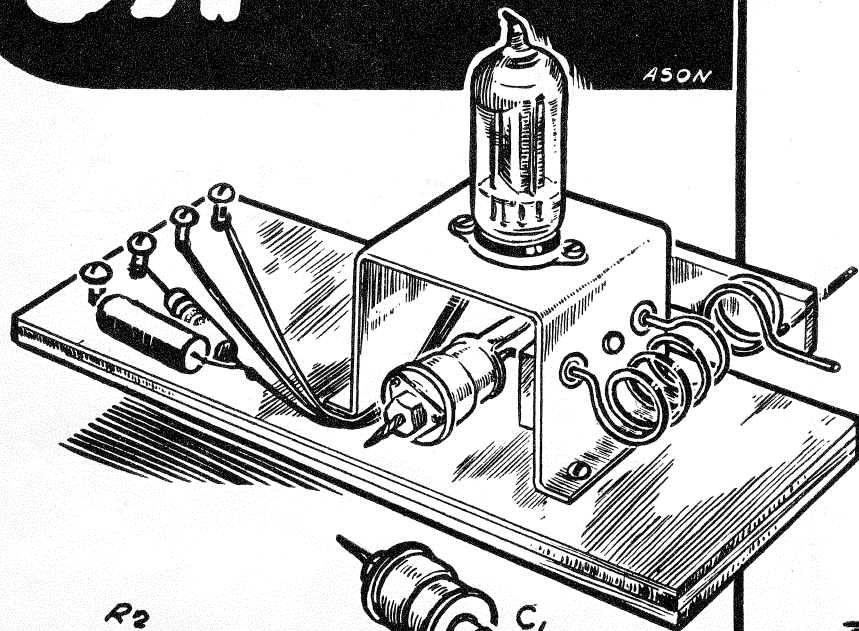

UK MOTTAGARE

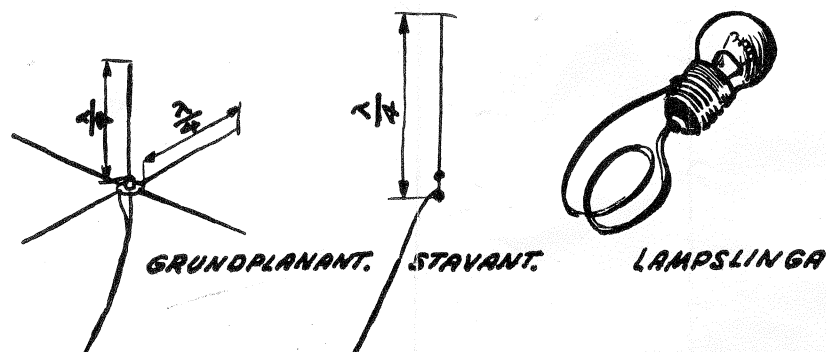
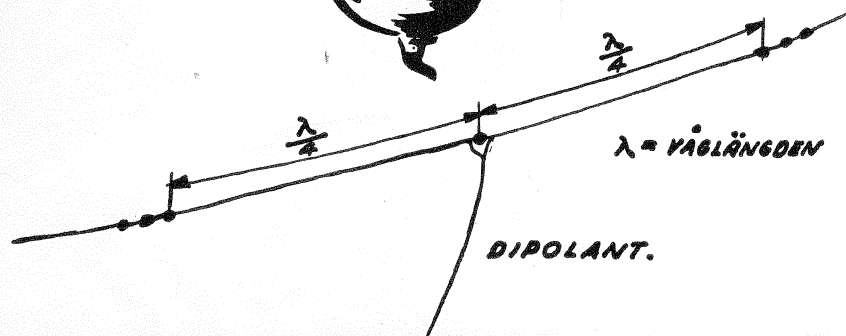
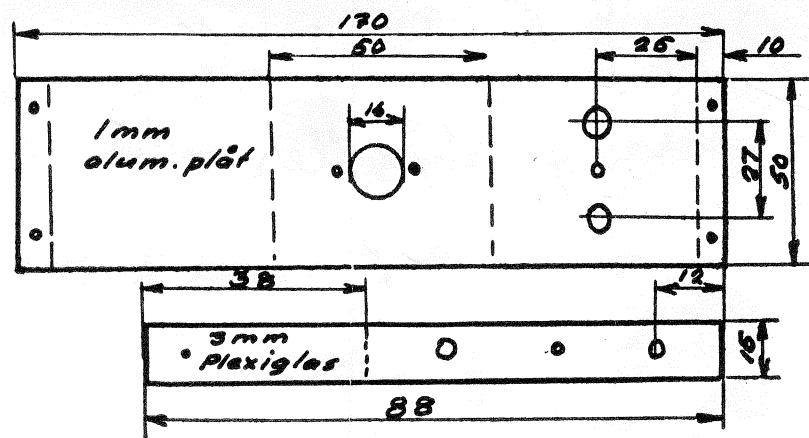
VÄGLÄNGDSOMRÅDE
1.5 M - 15 M

ASON

$\text{J} = \text{JORD}$

KOPPLINGSCHEMA
FÖR UK-MOTTAGAREN

EN BRA ANTENN ÄR LIKA VIKTIG SOM EN BRA MOTTAGARE !!

UK-Mottagare nr. R 526.

Nedan beskrivna UK-mottagare är en s.k. supernegativ mottagare av själv-gverchad typ. Den kännetecknas av mycket stor känslighet (c:a 4 mikrovolt) om den intrimmas med omsorg.

Man kan, om lämplig antenn kopplas till densamma, ex. avlyssna kraftigare amerikanska amatörstationer. Apparatens våglängdsområden är c:a 1m - 15m, beroende på hur många varv man har i spolen L2. Man kan generellt säga att 2 varv motsvarar 1,5 m och 15 varv 15 m. Beroende på ledningsdragningsodyl kan detta variera något, spec. på de lägre våglängderna.

Stationer på området 1 m - 15 m äro bl. a.: amatörstationer och flyg-radiostationer, 4 m: FM station i Stockholm som sänder hela riksprogrammet med mycket bra ljudkvalitet. Televisionssändningar vissa dagar i veckan varvid ljudbandet kan avlyssnas. 8 m: diverse kommersiell trafik, ex. polis-radio, 10 m: amatörstationer, över 10 m: div. rundradiostationer. Förutsättningen för god mottagning är att lämplig antenn användes. En sådan kan ex. bestå av en s.k. dipolantenn för 4 m med 1 meters antennelement, fritt uppfärd utan alltför mycket skärmande föremål, ex. hus, träd och kraftledning.

Bästa resultat erhålles om man avpassar antennen spec. för det band man önskar lyssna på, ex. för 2-metersbandet dipol med 50 cm antennelement. För dipolantenn bör nedledningen bestå av 75 ohms bandkabel s.k. Twin-Lead. För de båda andra antennerna användes skärmad enkelledare eller koaxialkabel.

Vid apparatens uppkoppling bör tillses att så korta ledningar som möjligt komma till stånd, spec. mellandetaljer i samband med rörhållaren, kondensatorn C1 samt spolen L2.

Se till att lödningarna blir perfekta, en dålig s.k. "kalllödning", kan spolia resultatet.

Funktionerar apparaten rätt skall ett relativt kraftigt brus höras. Detta brus försvinner när en relativt kraftig station kommer in. Vid funktionsprov bör kondensatorn C1 vara nästan utskruvad samt kopplingen mellan L1 och L2 så lös som möjligt. Väljes för fast koppling belastas mottagaren så kraftigt av antennen att den inte orkar svänga igång (inget brus höres). När man hittat någon station justeras kopplingen mellan L1 och L2 för bästa ljudstyrka, efterjustering bör ske på C1.

Lägst möjliga anodspänning bör användas, emedan mottagaren utsänder en signal genom antennen som kan störa andra lyssnare. Spänningen regleras lämpligen med en potentiometer eller annat r glerbart motstånd på c:a 50 kohm, mellan motståndet R2 samt +67 volt. Reglering bör även ske här för största känslighet.

Mottagaren kan även kopplas som sändare. I så fall inkopplas motståndet R3 mellan rörets galler och jord. Om inte sändaren skulle svänga, kopplas mellan gallret och R3 en drossel likadan som den som finns i anodens tilledning.

Ledningen mellan 7 och jord bytes och enl. ritningen inkopplas kolkorns-mikrofon.

Kopplas mottagaren som sändare bör anodspänningen väljas så hög som möjligt upp till 250 V. R2 bör dessutom uteslutas.

Vill man kontrollera att sändare svänger tillverkas en s.k. lampslinga av en ficklampsglödlampa och en isolerad trådbit enl. ritningen. Hålles lamp-slingan tätt intill ena ändan av L2 lyser dennas glödlampa upp och indikerar högfrekvensseffekt. Lampan kan också lödats direkt till L1:s båda ändar.

Till mottagaren användes höghörmig hörtelefon (200 - 4000 ohm) eller en radiomottagares grammofonuttag.

Användes annan antenn än dipol skall L1:s ytterända vara jordad i plåten.

Skall apparaten användas som sändare bör Televerkets författningssamling nr. B,53 noga genomläsas. Densamma kan rekvireras från Televerket.